

k mnohým kontroversím, jež lze řešiti namnoze jen neurčitým kompromisem dolu eventuálního, vytvořil tripartici: úmysl, vina vědomá a nedbalost a, jsa i k sobě přísným kritikem, vyzkoušel správnost tohoto rozdělení na všech dalších obtížných otázkách práva trestního, zejména i na vztahu příčinném. A prof. Miříčkovi bylo popřáno, co se dosud povedlo jen málokterým učencům, aby praktickou cenu své teorie dokumentoval i tam, kde se tak může státi nejlépe, kde však je zároveň důkaz nejchoulostivější, totiž v samém trestním zákoně. Komise, mající za úkol vypracovati návrh nového československého trestního zákona, za předsednictví prof. Miříčky, přijala jeho řešení a přesvědčila se na jednotlivých skutkových podstatách ve zvláštní části zákona, na níž právě pracuje, že Miříčkovou tripartici trestné viny lze se snadno uvarovati nesnázím, s nimiž dnešní vědě i praxi na půdě platného práva je zápolit.

Také druhá myšlenka Miříčkova, kterou vyslovil ve svých »Deliktech tiskových«, zbaviti pojem těchto deliktů dnešní mlhavosti a vytvořiti jejich pojem určitě, je dnes velice akutní, neboť na náš zákonodárský sbor čeká úkol vydati nový tiskový zákon, jehož potřeba se všeobecně již pocituje.

Prof. Miříčka si získal také velikých zásluh na poli sociální péče. Zejména Úřadovna pro péči o mládež u okresního soudu pro přestupky v Praze je jeho dílem; založil a organisoval ji tak, že je vzorem podobných institucí.

Prof. Miříčka nemiluje neurčitosti, každá nepřesnost v zákoně i ve vědě jej dráždí a nutí k tomu, aby si ji vyjasnil; jeho ideálem je právo jasné, srozumitelné. Proto tolik jeho odborných článků, z nichž mnohé jsou značného rozsahu, a proto také ta snaha o jazykovou čistotu, jíž dbá ve všech svých pracích, zejména také ve svých návrzích zákonodárných. Miříčkův pozitivismus je uvědomělý, podložený hlubokým přesvědčením, a proto jsou závěry jeho tak přesné a vyrovnávají se se všemi eventualitami. Naše republika může býti šťastna, že v době, kdy vytváří nový právní řád, má pracovníka tak významných a pro tento úkol zvlášť se hodících kvalit, jako je prof. Miříčka. *M.*

Šedesátiny sen. pres. nejv. spr. soudu Dr. J. V. Bohuslava. Dne 12. prosince t. r. slavil Dr. B o h u s l a v šedesáté narozeniny. Čtenáři denních listů dovedli si učiniti pojem o významu, jaký sluší přikládati Dru Bohuslavovi ve směru t. zv. popularisace práva a právního vědění. Přes svoji úřední činnost strávenou ve službách justice a všestrannou činnost spolkovou našel vždycky vhodný předmět, aby o něm poutavě se rozepsal, a našel vždycky místo, kde by jej učinil přístupným vyvolenému čtenářstvu.

Jednota Právnická našla v něm dříve dlouholetého a obětavého jednatele i pokladníka a nalézá jej nyní i na svém předsednictvu. Čtenáři naši znají jej z četných příspěvků literárních a každý právník čerpá z jeho komentáře zákona knhovního, vydaného společně s pozdějším presidentem zem. soudu Dvořákem. K prvním dnům nastoupení sedmdesátky srdečně blahopřejeme.

Změny v presidiu zemského civilního soudu v Praze. V poslední době došlo v presidiu tohoto největšího sborového soudu své stolice ve státě našem k významným změnám. Dosavadní vysoce zasloužilý president p. Jan Dvořák odešel v letních měsících na odpočinek, zanechávaje po sobě památku rozvážného, svědomitého a spravedlivého soudce a vždy vládného představeného. Všichni, kdož s ním přišli do bližšího styku, přejí mu ze srdce, aby svého odpočinku ještě dlouho v klidu, zdraví a spokojenosti užíval. — Bohužel, nikoli stejné přání můžeme vysloviti vicepresidentovi zem. soudu p. Edvardu Schindelkovi, při jeho odchodu od zemského soudu. Neboť tento — na venek vždy tak statný muž — odešel neočekávaně koncem listopadu t. r. tam, odkud není návratu. Těžko opravdu uvěřit, že tento všem soudcům tak milý muž, jenž býval horlivě činným i ve stavovských organizacích soudcovských, tento tak klidně a správně usuzující právník a horlivý spolupracovník našeho listu, není už mezi živými. Byl jedním z těch několika soudců, kteří si najdou při své velké práci vždy ještě čas, aby svoje poznatky, zejména zajímavý praktický případ, sdělili širší právnické veřejnosti a tím přispěli k vytříbení úsudku a k odstraňování pochybnosti praxe. Zanechává po sobě čestnou a jasnou vzpomínku. — A tak se dostává zemskému soudu civilnímu nového presidenta i vicepresidenta najednou. Presidentem byl jmenován p. Antonín Bílý, dosavadní senátní president nejv. soudu, vicepresidentem p. František Červený. Oba mají pověst vynikajících soudců, přinášejících sebou do nového postavení bohaté zkušenosti, vědomí o důležitosti soudnictví a pevnou vůli i snahu, pracovati k jeho rozkvětu. Doba dnešní, kdy co chvíli čteme o ohrožené justici, klade na nové muže, postavené v čelo soudu, k němuž bývaly za soudce vybírány jen síly nejlepší, nemalé požadavky. Přejeme si ze srdce, aby práce jejich, směřující k pozdvižení našeho soudnictví, měla plný úspěch. A ještě jedno přání nemůžeme potlačit: nový pan president je znám také literárně. Byl jedním z těch praktických právníků, kteří svými cennými literárními pracemi přispívali zejména i k proniknutí našich procesních zákonů. Pěstoval tento obor právní s obzvláštní láskou. Procesní právo mu nebylo nikdy snůškou pou-